

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਅੱਠ

ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ

Jeff Pippenger

2023-12-03

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਬਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੇਸਰ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਨਆਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਂਡੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਦਾਨੀਏਲ 1:1, 2.

ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀਆਂ ਪੁਸਤਕਾਂ ਇੱਕੋ ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਰੇਖਾਵਾਂ ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਵਿੱਚੋਂ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਜੋ ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਅੱਜ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹੁਣ ਆਪਣੀ ਸੰਪੂਰਣ ਪੂਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਜੋ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਤੋਂ ਠੀਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਰੀਤ-ਰਿਵਾਜ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾ ਦੁਆਰਾ ਮੋਹਰਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੱਚਾਈ ਹੀ ਹਨ; ਅਤੇ ਅੱਜ ਉਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਗੋਤ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਸੰਪੂਰਣ ਪੂਰਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ।

ਦਾਨੀਏਲ ਕੇਵਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਚਾ ਦਾ ਵੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਮ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਚਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਾਚਾਤਮਕ ਸੰਬੰਧ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਸ਼ਕਤੀਕਰਨ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਪਰ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਪਰ ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਦਇਆ ਹੋਈ ਹੈ। 1 ਪਤਰਸ 2:10.

ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਕ ਕਿ ਨਾਮ ਦਾ ਬਦਲਿਆ ਜਾਣਾ ਇੱਕ ਵਾਚਿਕ ਸੰਬੰਧ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਬਰਾਮ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਅਬਰਾਹਾਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਰਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਰਾਹ, ਯਾਕੂਬ ਦਾ ਨਾਮ ਇਸਰਾਏਲ, ਅਤੇ ਸਾਉਲ ਦਾ ਪੌਲਸ। ਇਸ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹਨ, ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲ ਕੇ ਬੇਲਤੇਸ਼ਸਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਹਨਨਯਾਹ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਦਾ ਮੇਸ਼ਕ, ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਦਾ ਅਬੇਦਨਗੋ।

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਸੇ ਲੋਕ ਨਾਲ ਇੱਕ ਵਾਚਾਕੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਕੋ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਵਾਚਾਕੀ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਉਹ ਵਾਚਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਉਹ ਵਾਚਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ

ਚੁਣਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲੋਕ ਇਕ ਵਾਚਾਕੀ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਵਾਚਾ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਪਰਖ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਦਮ ਅਤੇ ਹੱਵਾ ਖਾਣ ਦੀ ਕ੍ਰਿਆ ਰਾਹੀਂ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਾ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉਸ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਕੇ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ, ਪਰ ਐਸਾ ਕਰਦਿਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤੱਥ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਸੰਕੇਤ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਾਚਾ ਦੀ ਪਰਖ ਕੋਈ ਇਕਲੌਤੀ ਪਰਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਇੱਕ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦਸਵੀਂ ਪਰਖ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੇ-ਪਹੁੰਚਦੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਅਗਲੇ ਚਾਲੀ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮਰਣਗੇ। ਫਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਯਹੋਸ਼ੁਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਿਆਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਇੱਕ ਚੁਣੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰਜਾ ਨਾਲ ਵਾਚਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲੀ ਵਾਚਾ-ਪ੍ਰਜਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇਂ, ਜੋ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵੀ ਸੀ, ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਆਖਰੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਚਾ-ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਮੰਨਾ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪੂਰਵ-ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਉਸ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਵੀ, ਯਿਸੂ ਨੇ ਸਵਰਗੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਪਰਖ ਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਉਸ ਦੀ ਵਾਚਾਕਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀਣ। ਉਸ ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਚੇਲੇ ਗੁਆਏ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧੀ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਾ ਸ਼ਿਖਰ-ਬਿੰਦੂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਨੇ **The Desire of Ages** ਵਿੱਚ ਉਸ ਘਟਨਾ ਉੱਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ "The Crisis in Galilee" ਹੈ। Galilee ਨਾਮ ਦਾ ਅਰਥ "ਇੱਕ ਕਿਵਾੜੀ ਜੇੜ," ਜਾਂ "ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ" ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਹ ਰੂਪਰੇਖਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੇਲੇ ਉਸ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਮੁੜ ਗਏ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ—ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਲਹੂ ਪੀਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ—ਉਚਿਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਪੱਧਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਧਾਰਣਾਵਾਂ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੜੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜੋ ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਬਾਈਬਲਕ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਰਚ-ਬਸਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਗਲਤਫਹਮੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਚੀਜ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਆਤਮਿਕ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਬਹਾਨਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਯਿਸੂ ਤੋਂ "ਮੁੜ" ਗਏ (Galilee), ਜੋ ਯੂਹੰਨਾ ਦੇ ਛੇਵੇਂ ਅਧਿਆਇ (John 6:66) ਵਿੱਚ ਪਛਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾ ਚਲੇ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਵਾਚਾ-ਪਰਖ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਕਿਸੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਵਾਚਾ-ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਦੋਂ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਚਾ-ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਿਸੇ ਇਕੱਲੀ ਪਰਖ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਪਰਖ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੀ ਵਸਤੂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਖਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਭੋਜਨ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਰਖ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਲਈ ਦੇ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਚੋਣ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕੀ ਅਸੀਂ ਹਰ ਉਸ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਰੁੱਖ ਤੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਤੋਂ ਖਾਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਮਨ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਖਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਰਖ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਭੋਜਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ।

ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਆਂਦੋਲਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਸ਼ਕਤਿਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ। ਉੱਥੇ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਬਣ ਜਾਣ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਦਸਵਾਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ

ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਖੁੱਲ੍ਹੀ ਪੁਸਤਕ ਸੀ, ਤਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਪਰਖ ਰੱਖੀ ਗਈ। ਜਿਵੇਂ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨੇ ਨਬੁਕਦਨੋਸਰ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਗ਼ਾਵਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੰਦੀਵਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਨੇ ਦੂਤ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਏ ਭੋਜਨ ਨੂੰ, ਉਹਨਾਂ ਰਸਮਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਜੋ ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ, ਖਾਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਤੱਕ, ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਲਈ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇੱਕ "ਮੋੜ ਵਾਲੇ ਬਿੰਦੂ" ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰਖ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਹ "ਮੁੜ ਗਏ" ਅਤੇ ਹੁਣ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਨਾ ਚਲੇ। ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਿਆਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਿਆਹ ਮਿਲਰਾਈਟਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਖਾਣੀ ਚੁਣੀ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਮਿੱਠੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਕੌੜੀ ਹੋ ਗਈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਚਾਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਗਵਾਹ ਹਨ ਕਿ ਪਰੀਖਿਆ ਨੂੰ ਖਾਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਪਹਿਲੇ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਦੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਮੰਨੋ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਦਾ ਗਵਾਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾ ਗਵਾਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਪਰੀਖਿਆ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਆਖ਼ਰੀ ਗਵਾਹ ਵੀ ਹੈ। ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ ਪਹਿਲੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖ਼ਰੀ ਵੀ। ਇਹ ਜੰਗਲ ਵਿਚਲੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਜੋਂ ਆਤਮਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਭਟਕਣ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਨਾਮਿਤ ਲੋਕ ਹੋਣ ਲਈ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਾਮਿਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸਿੰਗ ਵਜੋਂ ਹੋਣੀ ਸੀ। ਉਸ ਪਰੀਖਣ-ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕਈ ਗਵਾਹ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਖਣ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ" ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਹੀ ਚੇਲੇ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੋਸ਼ੂਆ ਅਤੇ ਕਾਲੇਬ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਉੱਤੇ ਸਾਰਾ ਇਸਰਾਏਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਿਸਰ ਵਾਪਸ ਜਾਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। ਗਲੀਲ ਦੀ ਕਲੀਸਿਆ ਵਿੱਚ ਚੇਲਿਆਂ ਦੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਮੁੜ ਗਈ। ਕਿਉਂਕਿ ਯਿਸੂ ਅਲਫਾ ਅਤੇ ਓਮੇਗਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ "ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ" ਉਸ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੱਤਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਲਈ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੰਨਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਦ ਵੀ ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਸਨ ਜੋ ਤੁਰੰਤ ਹੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਮੁੜ ਗਏ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਮੁੜਿਆ ਅਤੇ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ "ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ" ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀਭਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਵਰਤਦੀ ਹੈ।

"ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਅਜਿਹੇ ਕਾਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਕਟ-ਘੜੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਉਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਉਸ ਆਗਰਸੀ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਭੂਤਕਾਲ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇੱਥੋਂ ਤਕ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਸੰਘਰਸ਼ ਤਕ, ਜਦੋਂ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਆਪਣੀ ਆਖ਼ਰੀ ਅਦਭੁਤ ਚਾਲ ਚਲਾਣਗੀਆਂ। ਉਸ ਬਚਨ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਤਾਕਤਾਂ ਹੁਣ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹਨ ਜੋ ਭਲੇ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਕਾਰ—ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਸ਼ੈਤਾਨ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਮਸੀਹ ਵਿਚਕਾਰ—ਉਸ ਆਖ਼ਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਨਗੀਆਂ। ਪਰ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਭੈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਜਿੱਤ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਸਿੰਹਾਸਨ ਆਕਾਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਹੈ।"

Bible Echo, August 26, 1895.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਇਸਰਾਏਲ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਮੰਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਮਸੀਹ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਲਈ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਮੋੜ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੋੜ 'ਤੇ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਪੂਰਵ ਵਾਚਾ ਦੇ ਲੋਕ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਤੁਰਦੇ।

ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਰਖ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਵੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਦੋ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ ਹਨ। ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼, ਅਤੇ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਾਂ ਲਈ ਅੰਤਿਮ ਮੋੜ, 1844 ਦੀ ਬਸੰਤ ਰੁੱਤ ਸੀ। ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼ (1844 ਦੀ ਪਤਝੜ ਵਿੱਚ), ਜਾਂ ਮਿੱਲਰਾਈਟਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮੋੜ ਦਾ ਬਿੰਦੂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਪ੍ਰਜਾ ਲਈ ਮੋੜ ਦੇ ਬਿੰਦੂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਇਆ।

ਮਸੀਹ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਪਰਖ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਦੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਦੇ ਵਾਰ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਛਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ—ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਰੰਭ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ।

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਜਨਿਕ ਸੇਵਕਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਮਾਨਨਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ ਦੇ ਆਖਰੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੰਦਰ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼ੁੱਧੀ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਖਰੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਵਿਲੱਖਣ ਪੁਕਾਰਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਦੂਜੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ, ‘ਬਾਬਲ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਡਾ ਸ਼ਹਿਰ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਵਿਭਚਾਰ ਦੇ ਕ੍ਰੋਧ ਦੀ ਮਦਿਰਾ ਸਭ ਜਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਲਾਈ ਹੈ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 14:8)। ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਉੱਚੀ ਪੁਕਾਰ ਵਿੱਚ ਸੁਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ, ‘ਮੇਰੇ ਲੋਕੋ, ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਓ, ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀ ਨਾ ਬਣੋ, ਅਤੇ ਤਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਬਿਪਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਨਾ ਪਾਓ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪਾਪ ਅਕਾਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਧਰਮਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ’ (ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ 18:4, 5)।” Selected Messages, ਪੁਸਤਕ 2, 118.

ਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਮੰਦਰ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼ੁੱਧੀਆਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦੀਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਲਾਕੀ ਅਧਿਆਇ ਤਿੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਗਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

“ਜਦੋਂ ਯਿਸੂ ਨੇ ਮੰਦਰ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲਿਆਂ ਅਤੇ ਵੇਚਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕੀਤਾ, ਤਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਇਸ ਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੀ ਅਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰੇਗਾ,—ਧਰਤੀਵੀਂ ਇੱਛਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਸਵਾਰਥੀ ਵਾਸਨਾਵਾਂ ਤੋਂ, ਦੁਸ਼ਟ ਆਦਤਾਂ ਤੋਂ, ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਲਾਕੀ 3:1-3 ਉਧਰਿਤ।” ਯੂਗਾਂ ਦੀ ਆਸ, 161.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਸ ਪਰਖਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਮੁੜ ਮੁੜ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਲੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਹਰ ਇਕ ਹਵਾਲਾ, ਆਦਮ ਅਤੇ ਹਵਾਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਮਿੱਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਆਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

“ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਅਖੀਰਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਵਾਅਦਾਕਾਰੀ ਨੇਮ ਨਵਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।” Review and Herald, February 26, 1914.

ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਹੈ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੀ ਹੈ ਜੋ ਇਕੱਠਿਆਂ ਮਿਲ ਕੇ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੇ ਉਸ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖੀ ਕਿਰਪਾ-ਅਵਧੀ ਦੇ ਬੰਦ ਹੋਣ ਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਹਿਲਾਂ ਮੋਹਰ-ਰਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀਹ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧੀਕਰਨ, ਮੋਹਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਲੀਸਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਸੀ। ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਤਥਾਪਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਦੂਤ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ—ਪਰ ਉਹ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਉਹ ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ ਉੱਥੇ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਹ ਲੋਕ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪਛਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਯਸਾਯਾਹ ਦੁਆਰਾ “ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਖਾਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ।

“ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ” ਰੱਖਣ ਦੁਆਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਉਤਰਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਇੱਕ “ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ” ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ “ਮੰਨਾ”, “ਸਵਰਗ ਦੀ ਰੋਟੀ” ਅਤੇ “ਛੋਟੀ ਪੁਸਤਕ” ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਜੋ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਸ ਦੀਆਂ ਰੀਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਫੜੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬੁਲ ਦੀ ਬੰਧੁਆਈ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਹੁਣ ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਊਯਾਰਕ ਨੂੰ ਜਵਾਰ-ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ? ਇਹ ਮੈਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਉੱਥੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਉੱਤੇ ਮੰਜ਼ਿਲ ਚੜ੍ਹਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ‘ਕਿੰਨੇ ਭਿਆਨਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਭੂ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਭਿਆਨਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੰਬਾਉਣ ਲਈ ਉੱਠੇਗਾ! ਤਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ 18:1-3 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਹੋਣਗੇ।’ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਦਾ ਅਠਾਰਵਾਂ ਸਾਰਾ ਅਧਿਆਇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੈ ਕਿ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰ ਨਿਊਯਾਰਕ ਉੱਤੇ ਕੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ; ਕੇਵਲ ਇੰਨਾ ਹੀ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਉੱਥੇ ਦੀਆਂ ਉਹ ਮਹਾਨ ਇਮਾਰਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋੜ ਅਤੇ ਉਲਟ-ਫੇਰ ਦੁਆਰਾ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਮੈਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ, ਉਸ ਦੀ ਮਹਾਨ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਛੋਟਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਢਾਂਚੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ। ਅਜੇਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਘਟਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਿਆਨਕਤਾ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਨਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ।” Review and Herald, July 5, 1906.

ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ “New York” ਦੀਆਂ “ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ” “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੋੜਨ ਅਤੇ ਉਲਟ-ਪੁਲਟ ਕਰ ਦੇਣ” ਨਾਲ “ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ,” ਤਾਂ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਫੈਲ ਗਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੋਥੀ ਤੇਰਹਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਸੀ।

“ਕੌਮਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਸਮੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਰਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਵਿਭਿੰਨ ਸੰਕਟਕਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜੋਤਿ ਬਖਸ਼ੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਉੱਨਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ; ਪਰ ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਆਤਮਿਕ ਪਤਨ ਅਤੇ ਨਾਸ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ।” Bible Echo, August 26, 1895.

ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕ ਅਠਾਰਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦੇ ਦੂਤ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ, ਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਪਤਿਤ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤਿਮ ਮੋੜ ਵੱਲ ਆਪਣੀ ਬਾਗ਼ੀ ਯਾਤਰਾ ਉੱਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਲੱਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਵਾਹਕ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਈ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਗਲੀਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ਲੋਕ ਜੋ ਮੁੜ ਗਏ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ 6:66 ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਨਾਲ ਫਿਰ ਨਾ ਚੱਲੇ, ਉਹ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਮੁੜ ਰਹੇ ਸਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਬਪਤਿਸਮੇ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਥਾਂ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਪਰਖ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਾਨੀਏਲ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਅਧਿਆਇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸਮਰਥਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਪਾਸਕਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਾ ਜਹਾਜ਼-ਡੁੱਬਾ ਕਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਾ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਤੀਜੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਬੁਲ ਦਾ ਰਾਜਾ ਨਬੂਕਦਨੱਸਰ ਯਹੂਦਾਹ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਘੇਰਾ ਕਰ ਲਿਆ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜੇ ਯਹੋਯਾਕੀਮ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਘਰ ਦੇ ਕੁਝ ਭਾਂਡਿਆਂ ਸਮੇਤ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਿਨਆਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਭਾਂਡੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦੇਵਤੇ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤੇ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਅਸ਼ਪਨਜ਼ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਰਾਜਸੀ ਵੰਸ਼ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਤੇ ਸਰਦਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਲੋਕ ਲਿਆਵੇ; ਅਜੇਹੇ ਨੌਜਵਾਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਟ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਰੂਪਵਾਨ ਹੋਣ, ਅਤੇ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਿਪੁੰਨ, ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਚਤੁਰ, ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ

ਰਾਜਮਹਲ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਲਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਭਾਸ਼ਾ ਸਿਖਾਈ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਵਿੱਚੋਂ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾਖਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਉਹ ਆਪ ਪੀਦਾ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ; ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਯਹੂਦਾਹ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਯਾਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਸਨ। ਅਤੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦਿੱਤੇ: ਉਸ ਨੇ ਦਾਨੀਏਲ ਦਾ ਨਾਮ ਬੇਲਤਸ਼ਸ਼ਰ, ਹਨਨਯਾਹ ਦਾ ਸ਼ਦਰਕ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਦਾ ਮੇਸ਼ਕ, ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਯਾਹ ਦਾ ਅਬੇਦਨੋਗੋ ਰੱਖਿਆ। ਪਰ ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਠਾਣ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ, ਜਾਂ ਉਸ ਦਾਖਰਸ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਪੀਦਾ ਸੀ, ਅਸ਼ੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ; ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਖੋਜਿਆਂ ਦੇ ਮੁਖੀ ਕੋਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਅਸ਼ੁੱਧ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਦਾਨੀਏਲ 1:1-8.

ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਿਆਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਿਆਹ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੋਜੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਆਖਰੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਬੂਕਦਨੋਸਰ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜੇ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਯਹੂਦੀ ਜਵਾਨਾਂ ਦਾ ਬਧੀਆਕਰਨ ਕਰਵਾਇਆ, ਤਾਂ ਜੋ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੁਲਾਮਾਂ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਅਤੇ ਉਪਪਤਨੀਆਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣ, ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਰਹੇ।

ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਾਰ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਲਾਈਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਚਾਰ ਸੰਸਾਰ-ਵਿਆਪੀ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਉਸ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਮਈ ਬਚਨ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੀ ਹੈ।

ਉਹ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਦੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਹੋਣ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਤਥਾਪਿ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਵਿਰਾਸਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 1863 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਰਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਉਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਬਗਾਵਤ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਿਵਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਰਸਮਾਂ-ਰਿਵਾਜਾਂ ਨਾਲ ਢੱਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਛਾਣਨਾ ਕਠਿਨ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਨੌਂ ਵਿੱਚ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਬਚਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਕੇ ਕੀਤਾ।

ਉਹ ਬਗਾਵਤ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਤਰੇ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਅਨਯਜਾਤੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਸੀ। 1863 ਵਿੱਚ, ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ, ਲੇਵੀਅਕਾਂਡ ਛੱਬੀ ਦੇ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਬਾਰੇ ਮਿਲਰ ਦੀ ਪਹਿਚਾਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਪੱਧਤੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਇਆ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਉਹ ਤਿੰਨ ਧਰਮੀ ਪੁਰਖਾਂ ਲਈ ਉਹ ਬਗਾਵਤ ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਕੀਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਕਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਕੀਆਹ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਨਾ ਮਰੇ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦਾ ਉੱਤਰ ਤਦ ਮਿਲਿਆ ਜਦੋਂ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੰਦਰਾਂ ਸਾਲ ਬਖਸ਼ੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਨੇ ਮਨੋਸ਼ੇਹ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਪਰ ਉਹੀ ਉਹ ਰਾਜਾ ਵੀ ਸੀ ਜੋ ਯਹੂਦਾ ਦੀ ਜਿੱਤ ਅਤੇ ਗੁਲਾਮੀ ਦੇ ਕ੍ਰਮਵੱਧੀ ਸੱਤ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1856 ਵਿੱਚ, ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਲਾਉਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉੱਤੇ ਖੜਕਾਉਣ ਲਈ ਆਇਆ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਮਰਨ ਦੀ ਬਜਾਇ ਜੀਊਣਾ ਚੁਣਿਆ। 1863 ਤੱਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ "ਯਹੀਰੇ" ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਵਧਦੀ ਹੋਈ ਬਗਾਵਤ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤਿੰਨ-ਪੜਾਅ ਵਾਲੇ ਸਫ਼ਰ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ—ਉਹ ਸਫ਼ਰ ਜੋ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਬਲ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਉੱਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਕੀਆਹ ਲਈ 1863 ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀ ਜੀਊਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਹਿਲਾ

ਕੇ ਉਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਬਾਬਲੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਕਰਿਆ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਬਲੀ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਆਏ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਬਾਰੇ ਜਾਣ ਸਕਣ ਜਿਸ ਕੋਲ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਪਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਕੀਯਾਹ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਲਈ ਮਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਸ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਥਾਂ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਨੀ ਚੁਣੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਮੰਦਰ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਰੱਖਣਾ ਚੁਣਿਆ ਸੀ।

ਉਸ ਬਗ਼ਾਵਤ ਨੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਲਿਆਈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਰਕਤ-ਰੇਖਾ ਵਿੱਚੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਬਾਬਲ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਖੋਜੇ ਬਣਨਗੇ। ਉਹ ਬੱਚੇ ਦਾਨੀਏਲ, ਹਨਨਿਆਹ, ਮੀਸ਼ਾਏਲ ਅਤੇ ਅਜ਼ਰਿਆਹ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤਵੇਂ-ਦਿਨ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟਾਂ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਅੰਤਿਮ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰਾਂ ਅਤੇ ਕਲੀਸਿਆ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ-ਬਿੰਦੂ ਵਜੋਂ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਜੋਤਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਵਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਪਰਖ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੁਹਰ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਮਰਨਾਸਨ ਬੀਮਾਰ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਆਮੋਜ਼ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਇਉ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਲੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਤੂੰ ਮਰ ਜਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਜੀਉਂਦਾ ਨਾ ਰਹੇਂਗਾ। ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣਾ ਮੂੰਹ ਕੰਧ ਵੱਲ ਫੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਕੇ ਆਖਿਆ, ਹੇ ਯਹੋਵਾਹ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ, ਹੁਣ ਯਾਦ ਕਰ ਕਿ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੱਗੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਮਨ ਨਾਲ ਚੱਲਿਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗਾ ਸੀ ਉਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਯਸਾਯਾਹ ਹਾਲੇ ਵਿਚਲੇ ਅੰਗਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਉਸ ਕੋਲ ਆਇਆ, ਜੋ ਆਖਦਾ ਸੀ, ਮੁੜ ਜਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ਦੇ ਅਗੁ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੂੰ ਆਖ, ਯਹੋਵਾਹ, ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾਉਦ ਦਾ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ, ਇਉ ਆਖਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ, ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਅੰਸੂ ਵੇਖ ਲਏ ਹਨ; ਵੇਖ, ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਾਂਗਾ; ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਤੂੰ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਰ ਵਧਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਨੂੰ ਅੱਸੂਰ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਛੁਡਾਵਾਂਗਾ; ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਾਸ ਦਾਉਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਾਂਗਾ। ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਅੰਜੀਰਾਂ ਦੀ ਇਕ ਟਿਕਕੀ ਲਵੋ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲੈ ਕੇ ਉਹ ਫੇੜੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੰਗਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਮੈਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੀਜੇ ਦਿਨ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਭਵਨ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਾਂਗਾ? ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਵੱਲੋਂ ਤੈਨੂੰ ਇਹ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਯਹੋਵਾਹ ਉਹ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਆਖੀ ਹੈ: ਕੀ ਛਾਂ ਦਸ ਦਰਜੇ ਅੱਗੇ ਵਧੇ, ਜਾਂ ਦਸ ਦਰਜੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ? ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਛਾਂ ਦਾ ਦਸ ਦਰਜੇ ਹੇਠਾਂ ਚਲਾ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਹਲਕੀ ਗੱਲ ਹੈ; ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਛਾਂ ਦਸ ਦਰਜੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜੇ। ਤਦ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਹਾਜ਼ ਦੀ ਘੜੀ ਉੱਤੇ ਜਿੰਨੇ ਦਸ ਦਰਜੇ ਛਾਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦਸ ਦਰਜਿਆਂ ਪਿੱਛੇ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੇਰੇਦਕ-ਬਲਅਦਾਨ, ਬਲਅਦਾਨ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਬਾਬਲ ਦਾ ਰਾਜਾ, ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਦੇ ਕੋਲ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਇਕ ਭੇਟ ਭੇਜੀ; ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਬੀਮਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਕੀਮਤੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘਰ ਵਿਖਾ ਦਿੱਤਾ—ਚਾਂਦੀ, ਸੋਨਾ, ਸੁਰੰਧਦਰਵਿਆ, ਕੀਮਤੀ ਤੇਲ, ਆਪਣੇ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦਾ ਸਾਰਾ ਘਰ, ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਉਸ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦਾ ਸੀ; ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਰਿਆਸਤ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਸੀ ਜੋ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵਿਖਾਈ ਹੋਵੇ। ਤਦ ਯਸਾਯਾਹ ਨਬੀ ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਦੇ ਕੋਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਕੀ ਆਖਿਆ? ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ ਸਨ? ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਰ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਬਾਬਲ ਤੋਂ, ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਨ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ? ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਉੱਤਰ ਦਿੱਤਾ, ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ ਉਹ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੇ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਵਿਖਾਈ ਹੋਵੇ। ਅਤੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣ। ਵੇਖ, ਉਹ ਦਿਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਇਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਸਭ ਬਾਬਲ ਨੂੰ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਕੁਝ ਵੀ ਨਾ ਬਚੇਗਾ, ਯਹੋਵਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਹਨਾਂ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਜੋ ਤੇਰੇ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਜਣੇਂਗਾ, ਉਹ ਲੈ ਜਾਏ ਜਾਣਗੇ; ਅਤੇ ਉਹ ਬਾਬਲ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਹਲ ਵਿੱਚ ਖੋਜੇ ਹੋਣਗੇ। ਤਦ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਨੇ ਯਸਾਯਾਹ ਨੂੰ ਆਖਿਆ, ਯਹੋਵਾਹ ਦਾ ਉਹ ਬਚਨ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ, ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ, ਕੀ ਇਹ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ, ਜੇ ਮੇਰੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ

ਸੱਚਾਈ ਰਹੇ? ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਦੇ ਬਾਕੀ ਕੰਮ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਹੋਂਦ ਅਤੇ ਇਕ ਨਹਿਰ ਬਣਾਈ, ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਕੀ ਉਹ ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖੇ? ਅਤੇ ਹਿਜ਼ਕੀਆ ਆਪਣੇ ਪਿਉ-ਪੁਰਖਿਆਂ ਨਾਲ ਸੁੱਤਾ; ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਨੱਸ਼ਹ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਰਾਜ ਕਰਨ ਲੱਗਾ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 20:1-21.

ਅਗਲੀ ਆਇਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ:

ਜਦ ਮਨੱਸ਼ੇ ਨੇ ਰਾਜ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਰਾਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਹ ਪੰਜ ਵਰ੍ਹੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਹੇਫ਼ਜ਼ੀਬਾਹ ਸੀ। 2 ਰਾਜਿਆਂ 21:1 ॥

ਜੇ ਰਾਜਾ ਹਿਜ਼ਕੀਆਹ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣਾ ਘਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਠੀਕ ਕਰਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ? ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਦਰਾਂ ਵਾਧੂ ਸਾਲ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਦੁਸ਼ਟ ਮਨੱਸ਼ੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ। 1856 ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ, ਜੇ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਫਿਲਾਡੈਲਫੀਆ ਤੋਂ ਲਾਓਦੀਕੀਆ ਵੱਲ ਦੇ ਸੰਕ੍ਰਮਣ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਠੀਕ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਅਖੰਡ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ? ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉੱਤਰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾਂਗੇ, ਪਰ ਜੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਦਾਨੀਏਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਠਾਨ ਲਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੋਜਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨਾਲ, ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਮਦਿਰਾ ਨਾਲ ਜੋ ਉਹ ਪੀਂਦਾ ਸੀ, ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਗਾ।"

ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਇਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।